

BUDAPESTA
Duminica 4 Fauru st. v.
16 Fauru st. n.

Va esti joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Stradă
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 9.

ANULU XV.
1879.

Preiudu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Sultaniția.

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Vasilie : Așă iute ?

Sultaniția : Da. În ver'a trecuta la băile dela Ostende facui cunoscinti'a unei dame din Amsterdam, si i promisei, că voiui petrece iern'a la dên's'a. De acolo apoi cine scie unde me voiui duce. Nu potu stá multu într'unu locu, ast'a e în contra firei mele. Eu numai atunce paru a traí, când caletorescu. Dar én spune-mi, amiculu meu, cum mai traesci ? Ce lucrezi ? De siguru la cutare tablou ce l'a comandatu vr'unu boeriu de ai nostri.

Vasilie : Din contra, me ocupu de idei'a că se deschidu unu atelieru de fotografia. Alta arte nu înflorece la noi.

Sultaniția : Dar ce-ti face nevés-ta ? Séu nu esti înca însoratu ?

Vasilie : Înca nu, si dóra nici nu voiui fi.

Sultaniția : Cum așă, iubitul meu amicu ? Nu cumva se desperi ! Între tóte slabiciunile omenesci, desperațiunea e cea mai periculósa. Ast'a e mam'a sinuciderii. Dta esti înca tineru ; ai viitoriu. Lasa desperațiunea pentru sufletele mici ! Ride de lume si de necasurile ei materiale, si — speréza ! A nu refusá puçinul, ei a-l primí sperându cu âni-ma liniscita mai multu, dar totu-de-una sperându, si nici odata nu desperându — iéta chei'a filosofiei adeverate . . . Dar acuma se încheiâmu acés-ta conferintia filosofica ! Grabescu. Vreu se 'ntalnescu câtu mai curêndu pe cum-natul meu. Si-apoi o se plecu ierasi în strainetate.

Vasilie : Si de felu nu vrei se remâni la noi în tíera ?

Sultaniția : Nu e cu putintia. Ti-am spus'o, că nu potu se stau multu într'unu locu. Déca nu caletorescu, îmi pare că nu traiescu. Adí admiru ceriul stelosulu în orasiul lagunelor, — mâne me carutiú pe câmpii eliseici, — si poimâne stau flegmaticu la vorba cu fiul Albionului . . .

Scen'a XIII

Totu aceia si Octavianu Strungariu.

Octavianu : Ah, dómna Sultaniția, n'am speratu se am fericirea a te revedé aice. La convenirea nóstra din urma în teatrul „Odeon” mi-ai spusu, că vei caletori la Amsterdam.

Sultaniția : Am se plecu peste câte-va zile acolo, dar mai ântâiu trebuie se regulezu nescari afaceri familiaric cu cumnatul meu.

Octavianu : Frate Vasilie, chiar în momentul acest'a sosii, înca nici parintele meu nu scie, că süm acasa. Doriam se te vedu mai mânte de toti pe tine.

Gambetta.

Mi se spuse, că esti aice și astfel plecai a te căuta. Me bucuru, că te găsi.

Vasilie : Îți mulțămeseu.

Octavianu : Si acuma sè ve spanu caus'a venirii mele aice. Sciti, că parinții dsiórei Zoe si parinții mei, ne logodira fãra scirea nòstra înca în etatea frageda a copilariei. E bine, eu sciu prè bine, că dèns'a te iubese pe tine ; iera de alta parte trebuie sè vi descoperu si aceea, că si eu mi-am alesu înca la Paris alta mirésa. Epitropul Zoei înse tîne la dorința amicului seu repausatu. Tatalu-meu asemene. Ei voiescu sè ieu de socia pe domnisiór'a Zoe. Va sè dica, situațiunea e fòrte periculòsa. E bine, spuneti-mi acuma, cum sè scapãnu noi, eu si dsiór'a Zoe, din încureatur'a acést'a?

Sultanitia : Te cunoseu parinții Zoei?

Octavianu : De diece ani n'am fost acasa. De atunce m'am stramutatu cu totul.

Sultanitia : E bine, eu o sè ve scapu.

Octavianu : Cum?

Sultanitia : Vei vedé în urma.

Scen'a XIV.

Totu accia si Jonitia.

Jonitia : Dl Dimbovitianu vine.

Vasilie : Sè mergemu ! (Esu toti trei.)

Scen'a XV.

Jonitia singuru.

Jonitia : S'au dusu si eu am ramasu cá schióp'a de dantiu. Dar me caru si eu, căci audu glasul coconitiei. Suna placutu cá al paunitiei. Fugu, fugu de ea, cá dracul de tamăia, căci acuma n'am mai multa omenia la dèns'a decãtu cănele cu ól'a 'n capu. (Ese.)

(Cortin'a se lasa.)

Finea actului întâia.

(Va urmi.)

IOSIFU VULCANU.

La Enrichetta Cattaneo.*)

Shakespeare ! Mintea mea înca nu pòte sè gândesca,
Cã pe pamèntu aice, fiintia omenesca
Ar fi pututu vr'odata mai dulce-a ne-aretã,
Asiã cum ai creat'o pe Julietta ta !
Când pentru 'ntăia óra o tinera femeia.
Cu-atãta focu si arta sufletul meu rapì,
Atunci vedutu-am numai întreg'a ta schinteia,
Si că esti multu mai mare decãtu puteam gândi
Căci de-ai traì tu înca, ai fi cel întâiu care
Alaturea cu mine, pierdutu în admirare.
Inim'a ta aprinsa de-unu mai maretu suspinu,
Ai seri tu singuru pòte, cântarea ce-i închinu !
Si minunatu de-atãta comóra de simțire,
Ai întrebã cum óre în secolul de feru,
Geniul teu puternicu, sublim'a ta gândire,
Nu-su pentru omenirea de astadi, unu misteru ! ?

*) Domnisiór'a Enrichetta Cattaneo este prim'a artista tragediana în trup'a lui Rossi, care, pe lângã calitãtile fisicului seu dulce, simpaticu, rapitoru si a tinerei sale etãti, apoi posede, în prim'a linia, artea cea mai perfecționata pentru a secundã într'unu modu admirabilu pe marele tragedianu în repertoriul shakespeareian.

Not'a autorului.

Ai întrebã de unde gasesce ea accente.

Amorul, fericirea celor mai mari momente,

Sè desvelésce' acele dulci patimi omenesci,

Cu care universul de secole nimesci ! . . .

Ai întrebã cum pòte o gingasia femeia,

O feta care n'are decãtu sufletul seu.

Sè alle-a fericirii si-a suferinței cheia,

Si astfel cá sè faca din tine-unu Dumnedieu.

Aprinsa, de-aceleasi schinteia eternisate,

În ale tale tipuri si 'nchipuiri bogate.

Pe scena ea ni-aréta totu ce-amu putè simți,

Cele mai sfinte patimi, când chiar la culme-aru fi !

Căci am vedutu prin dèns'a a Juliettei sórta.

Si sufletul ei dulce, aprinsu, divinisatu :

Pe trist'a Ofelia nebuna . . . apoi mórtã.

Totu ce-i mai sfântu mai fragedu în inima si arta,

În tiner'a artista adãncu am admiratu !

Căci unu poetu *) acãrui multu tainica putere

Înflacara junetia, nu spune însedar :

„Femeia, obiectu straniu de chinu si mângãere,

Altaru ascensu în care prin jertfa si durere

S'aude rugaciunea seu blastemul amaru,

O ! spune-mi în ce echo, sub ce vezduhu, în lume,

Traiescu acele vorbe eterne, fãra nume,

Ce sânt deliru si care de mii de ani se stingu

Pe buzele acelor ce-su fericiti seu plãngu !“

O ! dulcea mea artista urmèz' acea carare,

Ce Dumnedieu si art'a ti-au scrisu pe viitoru,

Reversa omenirei la suferinți, uitare,

Si tinerelor inimi cel mai curatu amoru.

Puterea 'mperatésca si aurul din lume

N'au fost, n'or fi în stare sè pòta cunperi

Accea ce odata poetical ten nume

În pieptul omenirei adãncu va deștepta.

Mergi dar, si pretutindeni, cutrierãndu pamèntul,

Sè dobândescei resplat'a cerescilor comori.

Si din buchetu-ti sacru arunca pe mormèntul

Acelor inimi mórte mângãetóre flori ! . . .

Iasi, 1879 jan.

PETRU V. GRIGORIU.

Maritata si totusi fãra barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Esti nebulu seu beatu ?

— Nici unul din aceste. Secretul teu merita acea suma.

— Ce secretu ?

— Cã Alice Warren este socia ta legiuita.

— Ce dici !

Cu unu surisu triumfatoriu privi Stedman la Lordul Montalien.

— Cã Alice Warren, pe care tu mai nainte cu diece minute o aruncasi afara în néua, e socia ta cununata cu licentia arhiepiscopului de Canterbury prin unu preotu al bisericiei nòstre. Acest'a este secretul teu. Tu ai cugetatu atunci, că eu îți voi servi nebunielor tale, si te-ai însielatu reu ; argumentul afirmatiunii mele îl poti usioru aflã.

Ambii se privira ageru.

Lordul Montalien sciea, că Stedman vorbesce a-deverul.

— Si pentru ce ai facutu tu acést'a ?

— Spre a putè plati o datoría vechia. Adu-ti a-

*) Alfred de Musset, *Rolla*.

mințe de Fanny Dashon! Atunci m'ai însielatu, si eu nu am uitatu. Voiesci sè-mi dai cele trei mii pundi?

— Si deca nu voiescu?

— Atunci me ducu la Miss Lisle; ea a oferitu o suma fòrte frumoasă pentru celu ce va împartași, unde este Alice. Acèsta cale îmi si pare mai onesta si mai buna.

Fàra a mai respunde unu cuvèntu, Lordul Montalien subscrise acea asemnățione si o predede lui Stedman.

— Multumescu, Mylord, si acum remâni sânetosu; nu voiu sè te mai refîm. Nu te mânia înse pe Alice pentru acèst'a, căci ea nu scie nimicu.

— Voiu scie ce sè facu, — respunde elu rece.

Si acum elu erà singuru. Singuru? Ba nu. Pu-teri straine si spirite nevidibile îl ispitiau. Elu se preamb-lă prin chilă în sus si în jos.

Ţiu'a următoare se reversà palida si neguròsa peste Londra, focul din caminu si luminele din sfeșnicele de argintu se stinsera de multu.

Când înse se facu ziua, Lordul Montalien decise, si sciea ce va face cu Alice.

Capitulul VIII.

„Sociul Camillei.“

Sir Hugo Charteris s'a rentorsu cu famili'a sa din Brighton la Londra. Planul de a petrece serbatorile Nascerei Domnului în Montalien Priory, se nimici prin capriçiu Paulinei.

— Eu de buna voia nu mergu în Priory, — dîse ea, — si de voiu fi silita, îmi ien refugiu la Ulrich Mason.

— În viét'ia mea nu am vediutu unu astfel de capriçiu satanicu, — dîse Sir Hugo mâniaos, si elu avea totu dreptul.

Spre uimirea tuturor, ea siediu în chilă ei patru-spre-diece zile. Cunoscutili întrebau de Miss Lisle de câte ori viniâu, încâtu Sir Hugo în fine își tramise camerierul, rogându-o sè vina în salonu.

— Salutarea mea lui Sir Hugo, — dîse ea, — dupa ce siedni acum închisa patru-spre-diece zile dupa placul lui, acum voiu siedé mai patru-spre-diece zile din placerea mea.

Si Miss Lisle si-ar fi tînutu cuvèntul, de cumva nu s'ar fi rentorsu Sir Hugo la Londra.

Mrs Atcherly avea de gându sè deie unu balu si o reprezentațiune teatrala si învità espresu pe Paulina, Sir Hugo înse nu voiea sè o lasa.

— La casu deca ne va cercetá Mrs Atcherly, — dîse elu càtra soru-sa, — tu vei spune, cà Paulina e bolnava, si nu pòte participá la festivitate. De va pricepe, cà noi voim sè o ducemu în Tannenhof, ea va fi în stare sè cèra scutul familie Atcherly, si colonelul în privint'ia damelor e unu alu doilea Don Quixote.

În ziua nainte de festivitate în adevèru si veni Mrs Atcherly, si Mrs Galbraith i declará în modul celu deobligatoru, cà Paulina e bolnava, de patru-spre-diece zile, si cu durere trebue sè recèda dela placerea d'a participá la acea festivitate.

În acelu momentu înse întrà Paulina cu o façia suridiènda si cu ochi viali.

— Nu asiá de bolnava, câtu sè nu potu salutá pe o amica vechia, draga Mrs Atcherly, — surise ea, — si deca îti facu placere, mâne sèra îmi voiu face onòrea la dta.

— Bine, copila draga, eu contezu cu securitate pe presint'ia dtale.

Mrs Galbraith se mânia fòrte pe Paulina, acèst'a înse întrerupse îndata lectiunea dojenitòre, parasindu chilă.

Înse când trecu pe lângă biblioteca, numele ei i atrase atenziunea.

— Scie Paulina deja, cà va trebui sè remâna tota ièrn'a în Tannenhof? — întrebà Lordul Montalien.

— Ba nu, numai dupa sosirea ei acolo va trebui sè scia scopul caletoriei. Când odata va fi acolo, am profitatu multu. Cas'a e pustia si neconsolavera cà momèntul, si eu voiu grigi, cà sè nu parasèca parcul. Dta vei fi atunci ziua si nopta cu ea, si de nu o vei putè înduplecá sè-ti primèasca cererea, atunci —

— În casul celu mai estremu va fi fortiata, si sub ori care împregiurare va parasí Tannenhoful numai cà socia mea.

Lordul Montalien se sculá si Paulina dispari.

Palida si înspaimèntata întrà ea în chilă ei. Ea sè remâna izolata luni întregi în Tannenhof, în acelu locu, despre care Mrs Galbraith nu a vorbitu nici odata fàra înfiorare. Ba înca si mai multu; Lordul Montalien sè-i fia asociatul necontentitu, sè fia constrînsa la o casatoria, la o casatoria cu dènsul! Curagiul ei scadiu. Si de si erà resoluta si destul de prudenta, totusi la momentu nu sciea sè paraliseze pe acesti doi barbati rafinati.

— Mai bine voiescu sè moru, decâtu sè mergu la Tannenhof, — dîse ea nedumerita.

Prim'a óra în viét'ia simti ea o teròre nespusa. Nu vedea nici unu modu de scapare. Deca va cere scutul colonelului Atcherly? Înse Sir Hugo erà curatorul ei, si acèst'a i suná asiá de naturalu, asiá de nefastu, deca voiesce peste ièrna sè remâna la moș'a lui în Essex. Amicii ei nu se puteau amestecá. Deca aru fugi, sè-si caute subsistint'ia dupa putint'iele ei? Ea înse nu avea nici o suma considerabila la dispozițiune, si abstragèndu dela acea, poliț'ia îndata i-va dá de urme si o va predá ièrasi curatorului, carele, cum a facutu cu socia sa, o pòte suspicióná de nebuna si sè o predeie în unu institutu. Oh, ce putea ea face? Di si nopte a fost ea în o teròre nespusa, meditá si ièrasi meditá, pâna ce iritațiunea ei ajunse la unu gradu, ce o facu capabila la tóte.

Astfel dispusa întrà ea în sal'a de balu la Mrs Atcherly.

Balului i premerse reprezentațiunea teatrala: „Sociul Camillei.“

Pe Camilla o representá Miss Atcherly, ièr tine-
rul artistu, persón'a cardinala a piesei, erà Guido Carls-
court.

— Ultim'a lui pasire pe óre-care scena, — rise Lordul Montalien, — nainte de ce va merge în întunecul celu mai departatu.

— Cum uresce elu pe fratele seu, — cugetá Sir Hugo, — nu are nici simtiemèntul bunei cuvintie a-l ascunde.

Dram'a: „Sociul Camillei“ e cunoscuta. O dama tinera se persecuta de unu curatoru tiranu, ea fuge si se róga de àntâilea barbatu ce-l întèlnesce sè o ièie de socia, sub condițiunea sè primèasca o suma de bani, si dupa cumunia îndata sè o si parasèca. Respectivul, unu artistu în caletoria dupa motive pitoresci, se învoiesce. Firesce, pies'a se finesce, cum trebue sè se finèasca, elu i mântuiesce mai târdiu si viét'ia si i dobândece anim'a si mân'a.

Cu interesare fòrte via urmari Paulina acele scene.

(Va urmá.)

Calindarul săptămănei.

Dumin.	4 16	F. judetului. Ias. de carne. c. p. Isid.
Luni	5 17	ss. mm. Agatia, Teodula, c. p. Teodos.
Marti	6 18	c. p. Vucol, ss. mm. Calista, Crist.
Mercuri	7 19	cc. pp. Parteniu, Luca, Aprion, Petru.
Joi	8 20	s. m. m. Teodor Strat. pr. Zaharie.
Vineri	9 21	ss. mm. Nicifor, Marcel, Pancrațiu.
Samb.	10 22	s. st. m. Caralampiu, ss. mm. Paula.

O serata romăna în Budapesta.

— 13 fauru st. n.

În momentul în care voiram să începem a schitiă impresiunile noastre dela serata literaria-musicala si sociala a tinerimii romăne din Budapesta, primiram urmatorele șire :

Budapesta 13 febr.

Domnule redactoru !

Dupa trecerea unor mominte de desfetare, este o mare placere să stămu pucintel si să revocăm în memoriă noastră decursul acelora. Atunce par că le resimțimu, ne petrecemu de nou, căci suveniria ffa-carui minutu ni redestăpta niste simțiri deliciose.

În starea acést'a me aflu si eu în momintele presinte. Încea sub viu'a impressiune a seratei arangiate aséra în „Grand Hotel Hungaria“ de tinerimea romăna de aice, de si deja e deminția, nu-mi vine să dormu, ci îmi adumu suvenirile acestei nopti frumose. Sânt multe si placute aceste, permiteti-mi să vi le presintezu într'unu buchetu !

Nu sânt romăna, dar Transilvani'a este mam'a mea. Acolo, în acelu „picioru de rain“, am petrecutu anii primi ai junetiei mele. Doic'a mea romăna acolo me adormiă sér'a cu dragalasiul „Nani, nani puisioru !“ Acolo dînele si feti-frunosii povestilor admirabile îmi purtau sufletul prin regiunile fantastiei naïve. Acolo fluierul si doin'a ciobanului romănu îmi leganau inim'a în tainice placeri. În fine, acolo mi-am culesu cele mai vechi suveniri gingasie ale vietii mele.

Si tôte aceste suveniri forméza o aureola splendida în giurul numelui romănu. Căci romănu a fost poporul pe unde m'am nascutu si am crescutu, romăni au fost urzitorii primelor bucurii ale vietii mele, romăna a fost inim'a care m'a condusu pe calea fericirii, si romăna a fost mân'a care m'a feritu de neplaceri.

Iéta dara justificata simpatia mea pentru romăni. Îmi place poporul dv., căci este bunu si blăndu : iubesen datinele si portul lui, căci sânt frumose si poetice ; me încânta limb'a dv., căci e dulce si môle. — ce frumosu ar sună acést'a în salónele romăne !

Si fiindu că tôte aceste îmi stêrnescu o placere atātu de viuă, ve puteti întipui cu ce bucuria am mersu la serata literaria musicala a tinerimii romăne d'aice, care s'a arangiatu aséra. Si că să întielegeti si mai bine; motivul bucuriei mele, mai însemnu, că de diece ani n'am fost în Transilvani'a, si că de atunce n'am mai auditu nici o vorba romănesca. Acést'a serata avea dar să-mi procure o mare placere, căci aveam să vedu portu romănescu, să audu musica romăna si puteam a speră să vorbescu romănesce.

Si cu placere marturisescu, că nu m'am însielatu. La siepte ore sér'a în splendid'a sala se află unu publicu numerosu si forte elegantu, compusu afara de romăni si din unu mare contingentu de filo-romăni.

Elitea societății din Budapesta tóta eră represintata ; clerul, statul militaru, curtile judecatoresci, aristocrația, literatur'a si jurnalistic'a, tôte si-au tramisu represintantii lor.

M'am miratu înse, că dintre deputatii romăni abia au venitu 2—3 ênsi. Dóra nu sânt în Budapesta. (Nu pré au datin'a a fi. Red.)

Serata literaria si musicala începù la 7 si 3/4. Ântăiu corul tinerimii esecută cu acompaniare de musica militaria „Cântecul Gintei Latine“, de Marchetti. Nu reflectezu la meritul acestei compositiuni, care de siguru e inferióra poesiei, ci constatu cu placere, că corul a cântat'o cu precisiune, prin care s'a produsu unu efectu mare, si astfel începutul a fost de bunu auguru.

Atunci se urcă pe tribuna o tinera copila, dsior'a Aurelia Vornica, careia trebue să-i facu complimente pentru frumos'a esecutare pe pianu a piesei „Polonaise II“ de Fr. Liszt.

Apoi se mplinì dorintia mea. Audii vorba romănesca. Unu tineru, dl Teofil Bogdanu, declamă „Penesiu Curcanul.“ Admirabil'a poesia, declamata cu verva, a produsu meritat'a sensatiune mare si a fost acoperita de aplause frenetice.

Într'aceste o siópta usióra începù să unduleze prin sala, spunédu că „a sositu Liszt.“ Si în adeveru „regele pianului“ întră. Acést'a electrisă totu publicul si toti privira într'acolo. Tinerimea romăna pôte fi superba de acést'a mare onóre, căci Liszt numai arare ori se aréta prin publicitate.

Celebrul maestru eră îasoçitu de Ábrányi, redact. foii musicale ; mai apoi veni si Sipos, fost elevu al lui Liszt si celu mai renumitu profesoru de pianu în Budapesta ; precum si contele Gréza Zichy, admiratul pianistu cu o mâna.

Si dupa aceste program'a se continuă. Dl Iuliu cav. de Pusçariu esecută pe violina cu rara desteritate „Melancolia“ de Hellmesberger. Dl Constantinu Radulescu a cântatu unu cântecu romănescu, „Nu te potu uită !“, de Franchetti, si cu vocea sa de bariton sonorou a facutu cea mai placuta impressiune asupra turturora.

Pân'aci avuramu d'a face cu diletanti. Domnișior'a Elena Zafiry, care a esecutatu „Fantasia“ lui Liszt asupra motivelor lui Bethoven din „Ruinele Atenei“, a probatu numai decātu, că dsa este o adeverata artista, care posede unu viitoru stralucitu. Elev'a în al doile anu al lui Liszt, tiner'a domnișiora concertanta, a jucatu cu atâta abilitate si virtuositate, încātu totu publicul cuceritu aplaudă cu entusiasm, în frunte cu Liszt, a carui façia straluciă cu bucuria cerésca. Dvóstre romăni ve puteti feliçitá, căci aveti să posedeti o artista celebra, al carei nume are să produca gloria națiunii romăne, a carei fica este.

Si déca dupa acestu efectu mare totusi s'a mai pututu storce aplause, meritul este, că domnișior'a Melania Ioanovicu, elev'a conservatorului din Viena, a cântatu asiă de frumosu pies'a „Ogni sabato avrete il lume“, încātu la doriatia unanima, mai cântă si alte dône piese.

Si cu acést'a, partea literaria musicala a seratei se încheiă. Erau 9 ore. Sala de concertu fu schimbata iute într'o sala de balu. Într'aceste sôsì si patrones'a seratei, dn'a Elena Mocioni, si jocul se începù.

Cu ce placere priviam „Ardelén'a“, nu potu să descriu. Acestu jocu mi-a redestepatatu o mulțime de suveniri, si m'a transpusu în anii dulci ai copilariei mele. Dar si publicul celalaltu parea a fi petrunsu de acelesi simțieminte, căci rēndu pe rēndu se însirau toti

să jöce. Nu credu să se mai fi jöcatu „Ardelén'a" în Budapesta de asiá multe parecchi! Entusiasmul a ajunsu la asiá gradu mare, încátu ênsusi directorul qinarului politicu „Magyarország", aristocraticul dnu Ioanu Asbóth a intratu în șirul jöcatorilor.

„Batut'a" și „Calusierul" au atrasu totu publicul din tóte salónele în sal'a de dantiu. Tinerii dantiatori, în frunte cu vetavul dl Absolon Todea, au jöcatu escelentu și au fost remunerati nu numai cu privirile atátor ochi frumosi, dar înca și prin unu adeveratu vi-foru de aplause.

Dar acuma vedu, că epistol'a mea pré s'a lüngitu. Nu este mirare, căci ne place a vorbi multu despre ceea ce iubim. Am scrisu multu, cauta dara să încheiu.

Înse nu potu să facu acést'a, fără că să nu ve presintezu și o scurtá lista a damelor cari au fost de faciá la acestu balu. Îmi ceru înse scusele, că list'a mea nu va fi completa, căci din cele aprópe șepte-dieci de parecchi, nu am cunoscutu pe tóte nici eu, nici cunoscutii mei.

Léta list'a : patrones'a dn'a Elena Mocioni (catifea négra) socí'a dlui George Mocioni, și fiic'a sa domnișó'r'a Livia (ilusion albu cu atlas albu și flori), dómnele : Constantia Pușcariu (faille negru cu dantele albe) cu dsiór'a Catinca, Silvia Cimponeriu (metasa négra cu buchete de mille fleurs), ved. Liuba n. Babesiu (faille lila), Aurelia Vulcanu (faille bordeaux cu catifea de bordeaux și ghirlande de flori) cu soru-sa domnișó'r'a Elena Popoviciu (cașmiru albu, cu atlas albu și flori), Vornica cu fiic'a sa dsiór'a Aurelia (moll albu cu atlas albu), dn'a Joanoviciu cu ficele sale Melania și Irina, dn'a Zafiry cu fiic'a sa domnișó'r'a Elena (tull anglaise albu cu prima rosa de atlas), dn'a Gyöngyösy cu soru-sa domnișó'r'a Elena Pap (rosa), dnele dr. Eugenu Wagner, Dimitrie Merce din Jászberény, Schwinkel, dr. Ioanu Sabolioviciu, Hofbauer, Fr. Bsbril, Iosifu Jonacu, Girșicu, Cazmeru Covaciu, Victoria Morasu, dn'a Gellen cu fiic'a sa Cornelia, A. Crișicu : domnișó'rele : Isabela Manoilovicu (rosa), Adela Zavadzsky, Emilia Manu, Sidonia și Paulina Krempl, Irina Nedelco, Anna Mayer, Hilda Schwicker, Dimiciu, Silvia Popu, Elena Barvard, Catarina Boncilla, Iulia Stoiaicovicu, Maria Danu, Berta Tamaru, Beatrice Weninger.

Este óre necessariu să mai repetu, că am vinitu acasa înavutita cu multe reminiscintie preçioșe? Dar asta a fost generala. Deci n'am decátu să multiamescu tinerimeii române și comitetului arangiatoru pentru că ni-a procuratu aceste mominte de dulci placeri. Petrecerea durá pâna deminét'ia la siese óre.

O MAGHIARA.

Teatru și balu românú într'unu satu.

Covasintiu, 5 febr.

Amabilele și frumósele cetitóre binevoiésca a nu zimbí la cetirea acestor șire, căci de și ele au să relateze decursul unei petreceri dela satu, totusi vor oferi și unele momente placute.

Vreu a ve schitiá fără esagerare, că ce lucru frumosu s'a pututu produce și într'unu satu, adaugându, că petrecerea nóstra a rivalisatu cu multe baluri arangiate pe la orasie.

E bine, și din colónele acestei foi ati pututu ceti, că tinerimea româna din comun'a Covasintiu a anunçiatu pe 2 febr. o represintățione teatrala și balu. Teatru românescu și balu într'unu satu! Unu titlu

duplu erá acest'a, pentru că să ni se escite curiositatea și să grabimú a luá parte la acést'a rara festivitáte nationala.

Comun'a Covasintiu zace într'unu siesu romanticu al comitatului Arad, în promontorul admirabilei catene de vii Minisiu - Maderatu, prin urmare véra este unu locu fórté acomodatú pentru petreceri. Acuma însu ni se oferi ocașiunea de a ne convinge, că aice și iern'a se potu arangia cátu de frumóse petreceri.

S'a jöcatu „La Turnu-Magurele" scena în versuri de dl V. Alecsandri, și constatu cu placere, că interpretarea a reușitu. Domnișó'r'a Emilia Craciunescu, în rolul Adelei, finera veduva, ni-a înfaçisatu cu succesu o femeia româna entusiasmata de patriotismlu nationalu, sacrificátóre și abnegátóre : aplause frenetice acoperira jocul bine nuantiatu.

Asemene și dl E. N. T. Pucea a interpretatu cu abilitate rolul lui Horcea sergentu de dorobanti : aplausele necontenite ale publicului de multe ori îl silira a se oprí, atátu de mare fu entusiasmlu produsu.

În fine, dl Teodoru Munteanu a jöcatu bine rolul scurtu al doctorului.

Dupa represintăționca teatrala urmá balul. Numai atunce avuramú ocașiune să vedemú, ce frumósa cununa de dame s'a adunatu! Par că tóte frumósele acestui giuru si-aru fi datu aice locu de întelnire.

Dintre cele multe, voiú aminti pe dnele : Aloisia Sida n. Sechesianu, ved. Sultana Sechesianu (Șirí'a,) Lucretia Topanu Nicóra, Iulia Popescu (Covasintiu,) Elena Botiocu (Comlausiu,) Roitanu din Tauti, Teodorovicu și Chiurschi din Galsia. — și pe domnișó'rele : Antonia Papu din Covasintiu, Sidonia Sechesianu, Emilia Corogariu din Șirí'a, Emilia și Maria Caracioni din Covasintiu, Elisabeta Roitanu din Tauti, Maria Bugariu din Stoimosisu, Atalia Sângeorgeanu, Sofia Bradeanu din Cuvin, Barbusiu din Gyrok, Irina și Berta Dengl din Aradul nou, Grüner din Husaseu etc. o cununa stralucita, unde ochii nu puteau vedé altu ceva, decátu flori frumóse și încântátóre.

În privint'ia toaletelor se póte dice, că impresiunea generala a fost : elegantia simpla.

Petrecerea a fost fórté viala, jocurile alese și fórté bine întocmite, tóte s'au jöcatu în ordinea cea mai buna. Deminét'ia la 6 óre, nici unu óspe nu s'a despartitu, fără să nu duca niste suveniri placute dela teatru și balul din Covasintiu.

Și acesta e meritul dlui Pucea, pe care îl rugámú cá la véra să mai arangeze vr'o petrecere de soiul acest'a.

G. MLADIN.

Vêrful cu doru.

Despre prim'a opera româna represintata de currendu la Bucuresci, cetimú în „Rom." urmatórea aprețiare :

S'ar însielá cine ar crede, că acést'a opera este de felul celor pe cari le jöca obicínuitu oper'a italiana. „Vêrful cu doru" este o opera, séu mai esactu o drama musicala, de felul dramelor celebrului compositoru Berlioz, séu celu puçinu este o încercare în acelu genu, radicatú atátu de sus de marele maestru francesu.

Subiectul este o balada, din acele pe care sufletul poeticu al poporului românú le imaginéza pentru oricare accidentu mai însemnatu al pamêntului stramosiescu : piscurile, váile adânci, ríurile, movilele, tóte au în Români'a balad'a lor, tradițiunea lor poetica. Balad'a séu tradițiunea Vêrfului cu doru, dintre muntii Bucegiului, este resumata în urmatórele cinci stro-

fe, cari nu dau înse de câtu o fôrte slaba ideia de acelea-si strofe compuse de autoru în limb'a germana si apoi traduse în românesce.

Éca balad'a :

„Dintre Carpati se naltia
Unu munte pân la nori ;
„Vêrful cu doru“ si astadi
Se chiama de pastori.

Din umedi vai, din codri
Cu umbrele adânci.
De fagi podôba naltia
Pe umerii-i de s'ânci ;

Ier piscu-i stralucesce
Cu flori acoperitu :
Acolo 'n vremea vechia
Unu tineru a muritu.

O ierna petrecutu-a
În codru singurelu,
Pân' ce unu doru de môrte
Topi inim'a 'n elu.

Si éca câte astadi
Din ômeni mai ascultu,
Câ s'a 'ntemplatu acolo
În vremea de demultu.“

Pe acésta tradițiune autorul F. de Laroc, unu pseudonimu pe care trebuie sê-l venerâmu, fâra sê cautiâmu a-l desvelui, a tiesutu o lunga idila, plina de acea graçia naiva ce apartîne adeveratei idile. Acésta idila, scrisa în limb'a germana, a fost tradusa în românesce si în acelasi timpu pusa în musica de dl Zdislaw Lubicz, pianistul Mariei Sale Dómnei.

Déca autorul a fost fericitu în inspirațiunile sale si a gasitu, cu unu finu simtiu, genul de poesia ce conveniâ sub'ectului seu, nu totu astfel a fost în ceea ce privesce traducerea. Déca traducetorul, dl E-scu, a fîntitu a fi originalu, pôte sê fia siguru câ a reușitu ; dar este originalitate si originalitate ; aceea a traduceretorului „Vêrfului cu doru“ a constatu în a nimici, prin forme neusitate si printr'o versificare ne mai pomenita, tôte graçiele naive ale testului germanu.

Din punctul de vedere al traducerii, „Vêrful cu doru“ a fost dar sacrificatu. Ne facemu o datoriu de a preveni pe aceia cari nu cunosc limb'a germana, câ testul românescu nu dà nici o ideia despre oper'a originala. Se dice, câ traducerea italiana, de care s'au servitu artistii operei italiene, e multu mai buna ; admitemu acésta apreçiare a celor competinti în limb'a italiana, fâra a o putê verificá.

Dar mai cu osebite câ opera musicala, unu publicu imensu si alesu a alergatu a-sêra sê védia „Vêrful cu doru“, de ôre-ce, în astfel de produçțiuni, libretul dispare mai cu totul pe lângã musica ; în genere nici câ se asculta altfel cuvintele, de câtu spre a vedê déca music'a esprima prin propriile ei resurse simțimintele ce reiesu din libretu.

Spre a fi drepti si a nu crutiâ pe nimeni, trebuie sê marturisimu, câ nici music'a n'a respunsu la asteptarea publicului si n'a fost la înnaltîimea subiectului. N'amu putê fi înse, în ceea ce privesce music'a, atâtu de severi cum amu fost în privirea traducerii. Acésta opera musicala n'o putemu considerá de câtu câ unu primu începutu, care merita încuragiare, cu atâtu mai multu câ are si ôre-care pârti placute, precum corul „Purtându podôba de flori“, precum mai cu osebite

cântecul „Isvorului.“ „Unu sunetu plinu de farmecu“.

Nu câ musica naționala vorbîmu despre acésta opera, câci sîntemu convinsi câ chiar autorul seu n'ar putê sustîné, câ, afara de ôre-care mici alusiumi, lucrarea sa a fost inspirata macaru de ôre-care forme, ori câtu de modificate, ale musiciei naționale. Vorbîmu de „Vêrful cu doru“ câ opera musicala pura ; din acestu punctu de vedere, urându autorului sê mêrga înainte cu curagiû, sperându într'unu meritatu succesu, credemu câ de ocamdata ar fi pututu sê dea lucrării sale mai multa mișcare, mai multa espresiune, mai multa varietate, câci nu-i lipsiau, pe lângã jale si môrte, nici veselele jocuri, nici viteji'a si furtun'a nuntilor, nici talang'a si sariturele oitîilor, nici „paserile cu glasu vioiu“, spre a variá ori câtu de multu teme sale si a iesi din acelu minoru obositoru, care nu s'a desmintitu ni se pare de câtu numai odata sêu de dône ori, si atunci numai unu momentu, în totu lungul operei sale.

În totu casul, oper'a, câ încercare, are meritele sale, si trebuie sê fia încuragiata prin atențiunea si asiduitatea publicului.

Gambetta.

Între schimbările severșite de curêndu în Frânci'a ocupa unu locu de frunte si alegerea lui Gambetta de presiedinte al camerei deputatilor, câci prin acésta s'a datu o noua proba, câ partid'a republicanã conduce astadi destinele națiunii franceze.

Leon Gambetta este adi adeveratulu capu ai partidei republicane. Sub conducerea lui întielépta s'au pututu întruni tôte fracțiunile, al lui este meritulu triumfului.

În urmarea acesteia, dênșul trebuia sê fia alesu de presiedinte al republicei. Dar fiindu câ elu apartîne nuanției radicale, si astfel dóra n'ar fi inspiratu desula încredere partii mai moderate, în interesul consolidării, elu ênsusi a recomandat pe Grévy.

Acésta tactica apoi i-a asigurat fotelul de presiedinte al camerei, unde fu înnaltiatu prin unanimul votu al republicanilor.

Gambetta este unu esemplu viu, pentru a probá, câ ce pôte talentul. Nu de multu elu erá înca unu advocatu tineru, (câci nici acuma nu e de 40 ani,) si astadi e omul cel mai poporalu în tîer'a sa. I. H.

Literatura si arti

Teatru românescu în Lipova. De lângã Lipova ni se scrie, câ societatea teatrala de sub direcțiunea dlui G. A. Petculescu a datu si acolo câte-va reprensintatiuni. De asta-data înse Lipovenii se aretara reci façia de artea teatrala, încâtu publicul se compunea în mare parte din cei adunati de prin satele învecinate. Din caus'a nepartinirii apoi directorul fu silitu a înterumpe șirul reprensintatiunilor sale.

La Táborszky si Parsch în Budapesta a aparutu urmatôrea piesa musicala : „6 eredeti dal“, pentru voce si acompaniare de pianu, de Szentirmay Elemér, pretiu 80 cr.

O piesa noua. Dl George Sion a scrisu o comedia noua întitulata : „Deputatu si candidat“, pe care a cetit'o de curêndu în „Ateneul Român“ din Bucuresci. În acést'a e vorb'a de unu bietu omu, care împinsu de ambițiunea femeii sale, voiesce sê se faca si

elu deputatu, dar în urma totusi cade. Pies'a e scrisa în versuri.

Carti noue : „Prelegere publica despre jubileu de 25 de ani în tain'a a sies'a si în proroc'ia lui ABC.” de I. Popa, Sibîiu, prețiu 30 cr. — „Cestiuni militare”, disciplin'a si pedepsele sale, de locot. col. S. P. Scheletti, Bucuresci.

Biserica si școlă.

Introducerea limbei unguresci, séu mai bine, proiectul de lege al ministeriului de culte ungurescu pentru introducerea limbei unguresci cá studiu obligatoriu în tóte școléle poporale din tíera, a produsu mare resensu în poporațiunea nemagiara. Capii ambelor nóstre confesiuni au si facutu numai decátu pasii necesari pentru împedecarea pericolului. Esc. Sa mitropolitul Vancea a învítatu pe sufraganii sei episcopi a-l însoti în o deputațiune cátra imperatul, înse numai Pré SSa dr. Victoru Mihali grabi a corespunde, Pré SSa episcopul Pavel trebui sé se rentórea din Budapesta — unde se aflá — la Gherla, iér vicariul diecesei Orade se simtíea indispu. Astfel dara numai mitropolitul si episcopul din Lugosiu mersera la Viena, unde fure primiti în audientia de cátra Maj. Sa. Într'aceste s'a pornitu si alta deputațiune, în frunte cu Esc. Sa mitropolitul Miron Romanu, cu episcopii sufragani Pr. SS. Ior Popasu si Mețianu, însotiti din ffa-care diecesa de unu preotu si doi mireni; acésta deputațiune, constatóre din 12 membri, a fost primita de imperatul la 13 l. c. Maj. Sa a respunsu, cá spera, cá nici guvernul nici corpul legiuitoru nu va introduce niste dispozițiuni. cari aru contorbá bun'a contielegere între naționalitățile din tíera.

Bugetul școlaru al Londrei. Bugetul comitetului școlaru din Londra pentru anul 1879 se urca la 31.782,000 franci. Elu presinta unu adausu de mai bine de unu milionu asupra bugetului anului 1878. Prin urmare, contribuțiunile școlare, în capital'a Marei Bretanii, s'au adausu cu unu liard la fia-care 25 franci. Crescerea de chieluiei provine din crescerea numerului elevilor care frecuentéza școl'ă.

Ce e nou ?

Balu de curte în Bucuresci. La 12 febr. st. n. Domnul si Dómn'a României au datu unu mare si splendidu balu în salele palatului din capitala.

✱ **Balul Românu din Viena.** Majestatea Sa Împératul Franciscu Iosifu I a primitu la 10 febr. în audientia pe domnii Octaviu Blasianu, Basiliu Tudanu si Teodoru Michalcea, s'a informatu despre starea societății „România Juna”, a promisú cá va contribui în favorul scopului acestui balu si cá, la casu de l-vor permite timpul si afacerile, va aparé la acésta festivitate. Preparativele facute de comitetu primitu, cá balul românu va fi de asta-data unul din cele mai elegante si amuzante ale resiedintiei. Domnul maestru de capella C. M. Ziehrer va esecutá cu capell'a sa întâia-data în sér'a de balu comisițiunea sa cea mai nóua, a nume cuadrillul „Stéu'a României”, o colecțiune de cele mai frumoșe melodii românesci dedicata patroneselor balului, precum si melodiosul valsu naționalu „România Juna”, compusu si dedicata Societății de dl Iuliu Wiest,

Balu splendidu la Bucuresci. Cetimu în „Pres'a”, cá la 26 jan. st. v. a fost unu splendidu balu la dl si dn'a Gr. C. Sutz. Domnitoriul si Dómn'a au onoratu cu presint'ia lor acestu balu, precum si prințiu si princess'a de Waldeck si Pymont. Amabilita-

tea grațiosa atátu de cunoscuta a stapânilor casei a contribuitu sé faca cá acestu balu sé remâe memorabilu. S'a remarcatu, cu deosebire, salutarea grațiosa ce Dómn'a a facutu la întrarea sa în salonu.

✱ **„Julia”,** societatea de lectura a junimei române dela universitatea din Clusiu va dá unu concertu declamatoricu musicalu împreunatu de dantiu si cu „Calușierul”, la 17 febr. în sal'a redutei. Comitetul arangiatoru e compusu astfel : presiedinte Teod. Mihali, secretaru Vinc. Nicóra, membrii : Ales. Popu med., Alesandru Popu jur., Beniamin Popu, Emiliu Poruti, Gavril Onusiorn.

✱ **Din Sibîiu** ni se scrie, cá concertul datu de Societatea româna de cântări de acolo a reușitu fórté bine. Raportul va urmá în nr. viitoru.

✱ **În Zarand,** opidu în comitatul Arad, se va tîné la 6/18 l. c. unu balu, la care va participá inteligenti'a din acele párti.

Trei dame siedeau într'unu cupeu al trenului care la 10 febr. mergea din N. Marosiu la Szobb. De odata se deschise usi'a, si întrá unu hotiu, carele numai decátu dete o lovítura damei care siedeá lângá usia, încéatu aceea lesiná ; apoi el lovi si pe a dóu'a, dar a trei'a strigá din tóte puterile ajutoru. Glasul ei fu audítu, si unu barbatu din cupeul vecinu deschise usi'a, si vedíendu intențiunea de jefuire a hotiului, începú cu elu a se luptá. Dupa mai multe minute, în fine reuși a-l trénti la paméntu, si trenul merse mai departe. Ce a patítu hotiul, înca nu se scie.

O nunta stricata. Precum împartesiramu, scaderea prețiului rublelor a produsu în Români'a multe pagube. Din incidentul acest'a, „Resb.” povestescé urmátórea istoria. Joi'a trecuta erá sé fia casatori'a civila a junelui I. R. cu domnióir'a A. M. În ajunul casatoriiei, parintii miresei si ginerele se ocupara pâna la 9 óre sér'a cu numeratul banilor de zestre, o suma de 120,000 lei noi, în 30,000 ruble. Apoi banii s'au închisú într'o mare cassa de feru. Dar a dóu'a și prețiul rublei cadiu, si astfel acei 120,000 lei noi se scadiura la 111,000. Gínerele alergá îndata la socrul seu, si starú asupra sumei prevediute în fóir'a de zestre legalisata în tóta regul'a de tribunalu. Dar socrul n'avea mai multe parale. Îndesiertu rugá elu pe ginerele seu sé se multiamésca cu atáta cátu este în cassa, acela cerea sum'a dupa valórea nóua. În fine, neputéndu ajunge la nici unu rezultat, casatori'a s'a amânatu pâna când nefericitul socru va puté sé completeze sum'a.

Esercițiu militaru pe ghiatia. Din Haga se scrie, cá acolo de câte-va díle trupele militare ísi tñu esercițiile pe ghiatia. La Amstelen, lângá Amsterdam, s'a vedíutu unu regimentu întregu dându-se pe ghiatia.

O caletoria îndrasnétiá. Unu Americanu proiectéza o caletoria din cele mai îndrasnetie : elu se prinde cá va face distanti'a dela New-York la Paris pe unu velocipedu. Aparatulu de care voiesce sé se servésca, a fost inventatu de curéndu de unu mecanicu din New-York ; elu póte fi întrebuintiatu si pe uscatu si pe apa ; é în acelasi timpú o trasura si o barca. Forti'a motrice e produsa de manoperarea conductorului ce operéza asupra unei pârgii, utilizându si greutatea corpului. Mai multe persóne potu luá locu pe niste scaune asiediate fia pentru preumblare, fia pentru sauetage. Intiéti'a este evaluata în termenu de mijlocu la o mila pe apa si 12 mile pe uscatu.

Cravalu în Nicolintiu. În comun'a Nicolintiu din fost'a granitia militara s'a petrecutu în septémân'a trecuta o scena durerósa. Poporațiunea, fiindu cá comun'a a perdutu unu processu de 13,000 fl., s'a rescu-

latu în contra antistilor comunali, si erã p'aci sã se produca nenorociri. Dar numai decãtu s'a cerutu ajutoru militar, care a împrasciatu multîmea. Cu acãsta ocaziune, durere! s'au facutu si versãri de sãnge!

Omoru în Aradu. În nôptea de luni spre marti s'a sevãrsitu în Aradu unu omoru însõgitu de jefuire; postariul Ludovicu Bécezy, unu betrãnu de 68 ani, a fost victim'a. Hotiul, probabilminte ascunsu înca de ziua în odaia, a eșitu pe ferãsta, dupa ce a jefuitu toti banii ce a gasitu. Se presupune, cã elu a fost unu co-cieru de poșta de curãndu dimissionatu.

Femeile la telegrafu. În anul trecut s'au însinuat pentru cursul de telegrafia multe femei, si anume în Budapesta 175, în Timisiõra 25, în Casiovia 54, în Canisia 27, în Clusiu 27, în Zagrabia 70. Dintre acẽste s'au înscriu în Budapesta 38, în Timisiõra 16, în Casiovia 30, în Canisia 10, în Clusiu 15, în Zagrabia 28, la olalta 137. Esamenul l'au facutu 130 de dame, si anume 49 cu rezultatu precellentu, 48 cu laudabilu si 32 cu îndestulitoru. De presinte 251 de candidate stau la dispozițiunea guvernului.

Scõtorea sãrii din Marea-Nãgra. Cu tôte ploile cele dese, scõtorea sãrii din Marea-Nãgra a fost în anul 1878, destul de însemnata. În totalu s'au scosu 12,200,000 pundi sãu 488,000,000 pundi din cea mai curata sare de mare, adeca cu 10,400,000 pundi mai multu de cãtu în anul trecut. Întrebuintãrea anualã a acẽstei sãri, numita sare de Crimea, este de 9 pâna la 10 milioane pundi.

Ocolul lunei în 68 zile. Ocolul lunei în 80 zile este întrecutu. Dl Har's, consulu al Americi la Alexandria din Egiptu, n'a pusu de cãtu 68 zile spre a-l face; elu a facutu în 20 zile distanțiã dela Alexandria la San-Francisco, prin Brindisi, Paris, Londra, Liverpool si New-York; si totu în 20 zile distanțiã de la San-Francisco la Yokohama; în 6 zile distanțiã de la Yokohama la Hong-Kong; în 10 zile distanțiã dela Hong-Kong la Ceilan; si 12 zile distanțiã dela Ceilan la Suez, de unde cãte-va zile i-au ajunsu spre a ajunge la Alexandria.

Femei'a nãgra. Acesta e numele unei grõznice legende, cunoscuta de secole în districtele orientale ale Rusiei. Cãte odata, ñicu cãntecele si povestele populare, o ființiã misterioasã cu capu fatalu, avãndu cã furiiile antice, sierpi în locu de peru, vine din fundul Asiei. Ea e îmbracata cu sdrentie, cari lasã sã se vãdia pelea, o pele nãgra, dar de unu negru sinistru, cadavericu. Vai de orãsiile si de satele în cari calca piciorul golu al femeiei negre! Pamãntul pastrãza urm'a pasilor sei si toti de cãti se apropia sũnt vestejiti; ei moru în grõznice convulsii si cadavrul lor presinta aceeași colõre cã si corpul caletõrei misterioase. „Femei'a nãgra“, dupa legendele ruse, este „cũm'a.“

Flamur'a lui Hymen.

Dl Grigoriu M. Marienescu din Lipova la 9 febr. si-a serbatu cunun'ã cu dsior'a Victoria Maxinu din Timisiõra.

Dl Constantinu Argane telegrafistu din Timisiõra la 9 febr. s'a cununatu cu dsior'a Emilia Moga din Sassebesiu.

Dl G. Mihailescu, professoru si redactoru în Galati, la 21 l. tr. si-a serbatu cunun'ã cu dsior'a E. Pãnãtescu. Dupã actul cununiei urmã o splendida serata în salõnele socrului mare, unde se întrunã totu ce Galatiul avea mai distinsu si mai graçiosu.

Logogriфу.

— De Elisa Dragalina. —

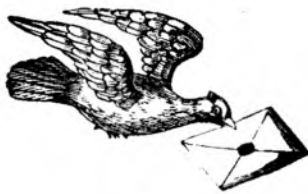
Din urmatõrele 18 silabe se potu formã 7 cuvinte, din a cãror litere inițiale, cetite de sus în jos, ese numele unei foi literare romãne dincõce de Carpati, iera literele finale cetite de sus în jos ne dau numele (înse nu cel de botezu) al redactorului fõiei aceleia.

La, a, fa, ius, sul, im, aar, gau, de, mos, dru, bruck, mo, jev, le, mar, san, ra.

- 1) Numele unui generalu rusu.
- 2) Numele unui imperatu din Europa.
- 3) Numele unei cetãti în Asia vestica lângã Tigru.
- 4) Orãsiul cel mai de frunte în Tirol.
- 5) Numele unui general italianu de sub Victor Emanuel.
- 6) Riul principalu din Tirol.
- 7) Numele unui cantonu din Elvetia, de unde i-si trage originea dinastiã habsburgica.

Terminul de deslegare e 26 febr. Cã totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Post'a Redactiunii.

Apsia de jos. Ni-ar ocupã pre multu locu. Deslegarea a sositu târziu.

Caransiebesiu. Pr. Articollul a sositu, dar nefiindu de interesu momentanu, publicarea lui — din caus'a îmbulzirii materialului — s'a amãnatu pe mai târziu.

Dlul I. V. în Bucuresci. Din „Amvecu“, precum ne-a informatu redactorul, nu se mai afla nici unu esemplaru.

Versurile sosite în septemãn'a trecuta nu se potu publica.

INSERTIUNE.

Prim'a societate patriotica pestana de economii

va tîne

ordinari'a sa adunare generalã anualã
în ziua de 27 febr. 1879 st. n., dupã miãdiadi la 4 ore
în localurile institutului.

OBIECTE:

1. Raportul direcțiunii, si
2. Al comitetului de revisiune despre rezultatul afacerilor din 1878.
3. Decisii asupra bilantului si a vinitului curatu, în întielesul § 20 al statutelor.
4. Alegerea a diece directori pentru cei trei ani urmatori.
5. Relatãri direcționale.

La acãsta adunare generalã st. acțiõnari se invita cu aceã observatiune, cã în întielesul § 16 al statutelor, numai acel acțiõnaru își va putã eserciã dreptul seu de votare, care se va înfaçisã în persõna, si a carui acțiune s'a scrisu pe numele seu pâna în ziua din urma a anului 1878, si care își va depune acțiunea dimpreuna cu cupõnele sale în cass'a Societãtii pâna la 12 ore din miãdiadi a zilei precedente adunãrii generale.

Budapesta 6 febr. 1879.

(Retipãrirea nu se onorãza.)

Direcțiunea.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipãriulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.